

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

לפני כבוד השופט רז נבון

הנתובעים: אוריאל רז

נגד

הנתבעים: 1. אורי לוי, ת.ז. XXXXXXXXXX
2. אורי פירוז, ת.ז. XXXXXXXXXX
3. איי אמ סי ייעוץ ושיווק, ע.מ. XXXXXXXXXX

פסק דין

לפניי תביעה כספית ע"ס 24,000 ₪ שהגיש התובע כנגד הנתבעים, ועניינה 19 הודעות "ספאם" שנשלחו כביכול לתובע באמצעות דוא"ל, וטענות נוספות בדבר הטעייה צרכנית שנגרמה כביכול לתובע בעקבות הקושי באיתור פרטיה של נתבעת מס' 3.

טענות התובע -

1. התובע טוען, כי קיבל לידי 19 הודעות פרסומת מאת הנתבעים בדוא"ל, וזאת בין התאריכים 25.11.15-25.11.16.

2. לטענתו, 3 הודעות התקבלו בחודש נובמבר 2015, ויתר ההודעות התקבלו לאחר שנרשם ביום 13.11.16 לאתר הנתבעת 3, לקורס ללא עלות, ונשלחו אליו בתקופת שבין 13.11.16 ועד 25.11.16, שאז הוא הוסר מרשימת התפוצה של הנתבעת 3.

התובע טוען, כי בין התאריכים 13.11.16-20.11.16 התקבלו בידיו 5 הודעות פרסומת; כי ביום 20.11.16 הוא שלח הודעת סירוב ואולם בין התאריכים 21.11.16-23.11.16 התקבלו בידיו 5 הודעות פרסומת נוספות; כי ביום 23.11.16 הוא שלח הודעת סירוב נוספת אך באותו היום התקבלה בידיו הודעת פרסומת אחת נוספת; עוד באותו היום פנה התובע לנתבעים באמצעות אתר האינטרנט של נתבעת 3 (בדף "צור קשר"), אך הוא קיבל במשך יומיים עוד 5 הודעות נוספות. לדבריו, רק ביום 25.11.16 לאחר התכתבות עם הנתבעים הוא הוסר מרשימת התפוצה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

3. לטענתו, כל 19 ההודעות נשלחו, אינן עומדות בהוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") שכן: **כל** ההודעות לא עומדות בהוראות סעיף 30א(ה)1(א) המחייב לציין בכותרת הודעת הדוא"ל את המילה "פרסומית"; **16 מתוך 19** הודעות לא עומדות בהוראות סעיף 30א(ה)1(ב) הקובע חובה לציין את שם המפרסם כתובתו ודרכי ההתקשרות; **16 מתוך 19** ההודעות לא עומדות בהוראות סעיף 30א(ה)1(ג)1 הקובע חובה לציין את זכותו של נמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב; **11 מתוך 19** הודעות נשלחו אליו לאחר משלוח הודעת סירוב.

4. התובע מציין עוד, כי הנתבעים הוליכו אותו שולל, שכן הם מציגים את עצמם כחברה בע"מ בשם סו-סימפל, זאת בשעה שהתחוויר לו, כי מדובר בשותפות הנושאת את שם הנתבעת 3. בכך לטענתו מפרים הנתבעים את חוק הגנת הצרכן ואף את תקנות מס ערף מוסף.

5. התביעה הוגשה גם כנגד נתבעים 1 ו-2 שמשמשים כמנהלים ושותפים בשותפות- הנתבעת 3, מכוח אחריותם האישית לנעשה בעסקם.

טענות הנתבעים -

6. הנתבעים מצדם כופרים בטענות התובע. הם מציינים, כי הם עוסקים בהדרכות אינטרנט בתחום השיווק, וכי התובע נרשם לקורס ללא עלות שהם מציעים.

7. תחילה טוענים הנתבעים, כי התובע הינו תובע סדרתי בתחום הספאם. הם מצרפים מלל שהעלה התובע באתר הפייסבוק שלו שבו נכתב בין היתר: "8 שנים אני עוסק במלחמה בספאם; 3 שנים מאז הקמתי קבוצה מצומצמת שמוציאה תביעות פיצוי לפי חוק הספאם. בכל השנים שסייעתי למאות אנשים הגשתי בעצמי בסה"כ 6 תביעות. השנה זה השתנה...".

8. לגוף הדברים טוענים הנתבעים, כי שלוש ההודעות הראשונות אשר נשלחו בחודש נובמבר 2015, לא נשלחו על ידם כלל; כי ההודעה הרביעית (שנשלחה ביום 13.11.16) וההודעות שבאו אחריה עד ליום 20.11.16 (5 הודעות) נשלחו על פי הסכמתו של התובע, וכי טופס הרישום באתר כלל הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת.

לעניין ההסכמה לקבלת פרסומות טענו הנתבעים, כי בעת ביצוע הרישום מופיע באתר בצורה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

- בולטת המשפט: "אני מאשר את תנאי השימוש באתר ומאשר קבלת תוכן פרסומי".
הנתבעים צירפו לעניין זה את נספח "ג" לכתב הגנתם – שהוא צילום של אותו דף כניסה.
עוד צירפו הנתבעים את נספח "ד" לכתב הגנתם, שהוא מסמך תנאי השימוש באתר, שבו צוין, כי הנתבעת 3 עשויה לשלוח למשתמש מידע שיווקי ופרסומי.
9. בנוסף טענו הנתבעים, כי ביום 20.11.16 שלח התובע הודעת סירוב, ואולם על פי תנאי השימוש המופיעים באתר הסכים התובע, כי לרשות הנתבעים עומדים 7 ימים להסרה לאחר שביקש את הסרתו במייל חוזר. משכך, גם ההודעות שנשלחו לתובע לאחר ה- 20.11.16 ועד שהוסר ביום 25.11.16 נשלחו כדין.
10. הנתבעים מוסיפים עוד, כי מבלי לגרוע מטענותיהם, באשר להודעות שנשלחו לאחר ה- 23.11.16, קיים גם אשם תורם של התובע, אשר שלח הודעת הסרה נוספת מכתובת דוא"ל לא נכונה, שאינה שמורה במאגרי הנתבעים, דבר שגרם להם לסבור, כי הוא כבר הוסר מהמאגרים.
11. לגבי הטענה בדבר הטעייה צרכנית נטען שהנתבעים לא ביקשו להטעות. כי אין להם השכלה משפטית, ולא עמדו על האבחנה בין חברה בע"מ לבין שותפות. הדבר תוקן ובכל מקרה הם אלה שמסרו לתובע את פרטי השותפות.
- הדין -**
12. ביום 13.7.17 התקיים דיון בתיק בנוכחות הצדדים.
13. במהלך הדיון, העלה התובע לראשונה טענות חדשות לגמרי, לפיהן שינו כביכול הנתבעים את דף הרישום (נחיתה) ואת דף תנאי השימוש באתר שלהם, כפי שהוצג על ידם בנספחים "ג" ו-"ד" לכתב ההגנה, וכי נספחים "ג" ו-"ד" שהוצגו על ידי הנתבעים, שבהם ישנה הסכמה כביכול לקבלת פרסומות, לא היו בנוסח זה, בעת רישומו של התובע לאתר ביום 13.11.16.
14. טענותיו של התובע נסמכות על אתר אינטרנט בשם **WEB.ARCHIVE.ORG**, שבו לטענתו יש ארכיון של דפי אינטרנט היסטוריים, שנאגרו. כפועל יוצא הציג התובע לבית המשפט נוסחים אחרים של אותם דפי אינטרנט (נספחים "ג" ו-"ד") וטען, כי אלו דפי האינטרנט שהיו "בזמן אמת" בעת שנרשם לאתר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

15. לגבי נספח "ג" לכתב ההגנה - הציג התובע את ת/3 הנחזה להיות דף כניסה לרישום לאתר. בדף זה מופיע המלל: "אנחנו שונאים ספאם ומבטיחים לשמור על האימייל שלך מוגן ובטוח" זאת בעוד שכזכור בנספח "ג" שצורף לכתב ההגנה צוין באותו מקום המשפט הבא: "אני מאשר את תנאי השימוש באתר ומאשר קבלת תוכן פרסומי".

התובע אף הציג את ת/5 – שהוא צילום השוואתי שערך באמצעות האתר WEB.ARCHIVE.ORG ובו לטענתו ניתן לראות, כי ביום 20.11.16 הופיע באתר הכיתוב "אנחנו שונאים ספאם ומבטיחים לשמור על האימייל שלך מוגן ובטוח" ואילו ביום 24.12.16 הופיע כבר המשפט "אני מאשר/ת קבלת חומרים פרסומיים".

16. לגבי נספח "ד" לכתב ההגנה - הציג התובע את ת/2 הנחזה להיות מסמך תנאי שימוש, שבו לא מצוין, כי בעקבות הודעת סירוב יעמדו לנתבעים 7 ימים לביצוע הסרה (אך כן מצוין בו, כי יישלח חומר פרסומי).

17. הנתבעים מצדם, אשר נתקלו בטענה זו לראשונה במהלך הדיון טענו, כי אכן שונה בעבר תוכן דף תנאי השימוש שלהם, ואולם הדבר היה כחצי שנה לפני המועד שבו נרשם התובע לאתר שלהם. הם מציינים גם, כי השינוי נעשה בעקבות הליך משפטי שבו היו מעורבים במסגרת ת"ק 8554-04-16 (אבישר נ' אי.א.מ.סי ייעוץ ושיווק) שלאחר שהוגש הם ביקשו לחזק את ההגנות שלהם והוסיפו את השינויים האמורים.

18. התובע נשאל מדוע הוא בחר להגיש את המסמכים האמורים רק במהלך הדיון ולא הגיש אותם קודם, והשיב כי "לקח לו זמן". המדובר בהסבר שאינו מניח את הדעת לטעמי.

הכרעה -

19. אשר לטענה לפיה מדובר ב-"תובע סדרתי" –

לטענת הנתבעים, המדובר בתובע סדרתי וכמתואר לעיל הם הביאו ציטוטים המלמדים על מעורבות רבה של התובע בתביעות מסוג זה, ובמהלך הדיון אשר התקיים בפניי אישר התובע כי הוא הגיש 7 תביעות בנושא ספאם, וכי הוא גם מסייע לאחרים בתחום זה. ברע"א 29014/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (פורסם בבנו, 27.7.14) קבע לעניין זה בית המשפט העליון, כי:

"אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני מייצר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות

רווח אישי, ועל כן תתקבל תביעתו בשיעור מופחת".

לאחר ששמעתי את התובע, לא סברתי, כי תאוות רווח אישי מניעה אותו. יחד עם זאת נוכחתי לדעת, כי מעורבותו בתחום הגשת תביעות "ספאם", לרבות תביעות אישיות הינה מעורבות מוגברת- אך בכך אין לטעמי פסול.

20. אשר לשלוש ההודעות הראשונות אשר נשלחו בתאריכים 25.11.15 – 26.11.15 – סבורני, כי התובע לא הוכיח, שמדובר בהודעות אשר נשלחו ע"י הנתבעים. **בהודעות אלה מצוין במפורש, כי השולח הינו – חברת נסיקה עסקית בע"מ ו/או אחר בשם י.קורן.** הודעות אלה נשלחו שנה לפני רישומו של התובע לקורס אצל הנתבעת 3, ושנה לפני משלוח יתר ההודעות מושא תביעה זו, והתובע לא הראה, כי הנתבעים מעורבים בשליחת ההודעות הללו.

ממילא גם שבאותן הודעות ישנה אפשרות לבצע הסרה ו/או לפנות לשולח – והתובע מצדו לא פנה לשולח, וגם לא ביצע הסרה.

אזכיר גם שלא הוכח רכיב ה-"ביודעין" הנדרש בסעיף 30א(י) לחוק.

בנוסף – במסגרת הדיון שהתקיים בפניי הודה התובע, כי הוא פנה למי ששלח את ההודעות, אך לא נענה, לאמור: "לשאלת בית המשפט: פנית לחברת נסיקה עסקית ובקשת לברר מדוע היא שלחה את ההודעה הראשונה? אני משיב שכן הם לא עונים. לא הגשתי תביעה נגדם כי אני יותר עוזר לאחרים". ברי, כי העובדה ששולח ההודעה איננו עונה, אינה מקימה עילת תביעה כנגד הנתבעים, וממילא שאין בדבר כדי לקשרם לשליחת שלוש ההודעות הראשונות.

בדיון אשר התקיים בפניי הגיש התובע בהקשר זה את ת/1 שהוא לדבריו "לינקים שאף אחד לא יודע לאן מובילים". בכל הכבוד, אי הידיעה לאן הלינקים מובילים אינו הופך את הנתבעים למי ששלחו את ההודעות הללו. המסקנה הינה אפוא, כי התובע לא הוכיח, כי שלוש ההודעות הראשונות נשלחו על ידי הנתבעים.

21. בחלוף שנה ממשלוח שלוש ההודעות האמורות לעיל, נרשם התובע ביום 13.11.16 באתר הנתבעת, לקורס ללא עלות (שבו משווקת אסטרטגיה להצלחה עסקית). במסגרת כתב

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

התביעה שהגיש התובע, הוא התייחס להודעות שקיבל מהנתבעים לאחר ה- 13.11.16, וכינה אותן הודעות בהסכמה.

הדבר בא לידי ביטוי בטבלה שערך התובע בס' 6 לכתב התביעה, שם ערך אבחנה בין הודעות שהתקבלו ללא הסכמה לבין כאלה שהתקבלו בהסכמה, אך לוו בהפרות חוק נוספות לטעמו, לאמור: "הסכמה + הפרות חוק".

גם בסעיף הסעדים בכתב התביעה, לא טען התובע, כי כל ההודעות התקבלו בידי לאחר הרישום לאתר ללא הסכמה וכי מגיע לו פיצוי בקשר לכך. מבלי לגרוע מן האמור ציין התובע בס' 10 לכתב התביעה, כי בדף הרישום לא היה אזכור להסכמה, אלא שכאמור, בכתב התביעה יוצא התובע מנקודת הנחה, לפיה עם רישומו לאתר של הנתבעת, ניתנה הסכמתו לקבלת הודעות פרסומת.

לעניין זה אציין עוד, כי ההסכמה נלמדת עוד מכתב התביעה, שעה שהתובע מלין על כך, כי לאחר ששלח הודעת סירוב הוא לא הוסר. וכך, מוצאים אנו בטבלה שערך התובע עצמו בכתב התביעה, הודעות שאותן מכנה התובע "הסכמה+ הפרות חוק", ולאחריהן הודעות שאותן הוא מכנה "לאחר סירוב במייל".

22. ואולם כפי שצוין לעיל, בדיון אשר התקיים בפניי, שונתה גרסתו של התובע והוא ביקש להסתמך על מסמכים שאותם הדפיס מאתר בשם WEB.ARCHIVE.ORG.

במסגרת זו נטען כאמור לראשונה, כי לא ניתנה מעולם הסכמה.

סבורני, כי דין שינוי הגרסה של התובע להידחות. ככל שסבר התובע, כי לא ניתנה על ידו הסכמה, היה עליו לציין זאת בכתב התביעה, אלא שהוא כאמור ציין ההפך מכך לאמור: "הסכמה+ הפרות חוק". היינו- התובע הלן על הפרות נלוות כגון אי ציון המילה פרסומת, אך הוא לא חלק על הסכמתו למשלוח ההודעות.

התובע, שהינו "שחקן מנוסה" בבית המשפט לתביעות קטנות בכל הנוגע לתביעות ספאם (אך בימים אלה ניתן פסק דין נוסף בעניינו – ת"ק 16-12-55768), והוא גם מסייע לתובעים בתביעות שכאלה, יכול היה להגיש בקשה לתקן את כתב התביעה ו/או להוסיף את המסמכים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז' נ' לוי ואח'

שעליהם הוא ביקש להסתמך בדיון קודם לכן, אך הוא לא עשה כן. תחת זאת הוא בחר בדרך של הפתעה- שתכליתה אי מתן אפשרות ראויה לנתבעים להתגונן מפני הטענה.

לעניין זה יוער, כי לאחר הגשת כתב ההגנה בתיק, הגיש התובע כתבי טענות נוספים, הן ביחס לבקשה למתן היתר ייצוג והן לבקשה לשלוח לתובעים את נספחי כתב התביעה אשר נשמטו. המדובר בכתבי טענות ערוכים כדבעי. דא עקא, שהתובע יכול היה לבקש גם את תיקון כתב התביעה שלו, אך מטעמיו שלו לא עשה כן.

מעבר לכך- אין לבית המשפט כל אינדיקציה אודות המהימנות והאמינות של אותו אתר, וממילא שהתובע לא הביא עמו איש מקצוע, או גיבה את המסמכים שביקש להציג בחוות דעת מקצועית.

המסמכים שצירף התובע מלמדים, וכפי הנראה אין על כך מחלוקת, כי דף הרישום לאתר ודף תנאי השימוש היו **שונים בעבר**, אך מכאן ועד להוכחה, כי במועד הרישום הם היו שונים, הדרך ארוכה והתובע לא הרים את נטל הראייה.

על האמור אוסיף, כי יש לזקוף לחובת התובע את העלאת הדברים בהפתעה, במסגרת הדיון שנקבע, שכן באמור יש כדי שינוי גרסה, שאינו מאפשר לנתבעים להיערך כראוי, וכן את גרסתם של הנתבעים שאין סיבה שלא לקבלה, כי לאחר שהוגשה כנגד נתבעת 3 תביעה בחודש אפריל 2016 בעניין ספאם, הם חידדו את הנהלים ושינו את תנאי ההסכמה לקבלת פרסומות.

אם אכן יש אמת בדברי התובע, הרי שהדברים חמורים, שכן לכאורה הנתבעים לא דייקו בנוגע לעניין משמעותי בכתב הגנתם (ביחס לרכיב ההסכמה). דא עקא שבמקרה דנן סבורני, כי **מעט שהתובע עצמו אבחן בכתב התביעה בין הודעות שנשלחו בהסכמה לבין כאלה שלא נשלחו בהסכמה** (בטבלה שנושאת את העמודה: "פרסומות שנשלחו לאחר שליחת הודעת סירוב"), ולא הוגשה כל בקשה לתקן את כתב התביעה, לא ניתן לאיין את הגרסה הזו, על כל הנובע המשתמע מכך. סברתי גם, כי "שחקן חוזר" ומיומן כמו התובע בתביעות "ספאם" אינו יכול להפתיע את בעל הדין שכנגד ביום הדיון עם טיעון שכזה, שמאיין את גרסתו בכתב התביעה – התנהלות זו צריכה להיזקף במקרה דנן לחובתו של התובע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

23. תוצאת הדברים הינה אם כן, כי הגרסה המסתברת היא, כי הודעות הפרסומת ששוגרו לתובע בין התאריכים 13.11.16 - 20.11.16, נשלחו בהסכמתו.

24. ביום 20.11.16, לאחר שנשלחה לתובע הודעה אחת באותו היום, שלח התובע הודעת סירוב כפי שהיא מוגדרת בסעיף 30 א' לחוק. לאחר מכן נשלחה הודעה נוספת ב- 23.11.16 ונעשתה על ידי התובע פנייה באתר האינטרנט של הנתבעים, שהביאה להסרתו ביום 25.11.16.

25. דא עקא שעד אשר בוצעה ההסרה של התובע ביום 25.11.16 התקבלו בידי התובע הודעות נוספות- 11 הודעות נוספות.

26. נשאלת אפוא השאלה האם ההודעות אשר נשלחו לאחר הודעת הסירוב ועד לביצוע ההסרה עולות כדי הפרה של הוראות החוק.

לטעמי התשובה במקרה פרטני זה הינה שלילית ממספר טעמים:

ראשית, במסגרת תנאי השימוש באתר נקבע, כי הסרה בדרך שאותה ביצע התובע, תתבצע בתוך 7 ימים. הודעת הסירוב הראשונה ניתנה ביום 20.11.16 וההסרה בוצעה בתוך פרק הזמן האמור, קרי עד ליום 25.11.16.

בתנאי השימוש באתר –נכתב, כי: "החברה מעוניינת לשלוח אלייך מידי פעם בדאר אלקטרוני מידע בדבר קורסים וכן מידע שיווק ופרסומי. בכל עת תוכל לבטל את הסכמתך ולחדול מקבלתו" עוד נרשם, כי "במצב בו מבקש הנרשם במייל חוזר להסיר את עצמו מרשימת התפוצה אליה נרשם ולא על ידי לחיצה על כפתור "לבטל את הרשמתך" או כפתור "unsubscribe" אשר נמצא בתחתית המייל, יאלץ להמתין עד 7 ימי עסקים עד להסרתו המלאה מרשימת התפוצה על ידי בעל האתר".

שנית, גם אלמלא אותה הסכמה חוזית, וגם אם הייתה מתקבלת טענת התובע בדיון שהתקיים בפניי, כי בעת רישומו לאתר, לא צוין דבר ההמתנה בת 7 ימים להסרה, הרי שגם אז סבורני, כי דין הטענות להידחות. שהרי, בקשת ההסרה נעשתה ביום 20.11.16 שלא על לחיצת קישור אוטומטי, אלא בדרך של משלוח בקשת הסר באמצעות דוא"ל, וזו מצריכה בדיקה שהסתיימה לאחר 5 ימים שעה שהתובע הוסר מהרשימה ביום 25.11.6.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

סבורני, כי ישנה התנהלות תקינה של חי מסחר, ומספר ימי עסקים (5) לצורך ביצוע הסרה שכזו הם סבירים לטעמי. התובע נתן הסכמה למשלוח הודעות פרסומות, ולא יכול לצפות שהנתבעים יבצעו הסרה מיידית, ויעזבו את כל עיסוקיהם לאלתר.

שלישית, פנייתו של התובע לנתבעים ביום 23.11.16 בבקשת הסרה, שנשלחת מדוא"ל אחר מזה נשלחים דברי הדואר האלקטרוני, מעלה תהיות וקשיים, אשר יש לזקוף לחובת התובע.

רביעית, הנתבעים הראו, כי הם פעלו לביצוע הסרה כבר ביום 20.11.16 באמצעות עובדת מטעמם, וכי תקלה הביאה להמשך השליחה. תיעוד זה מאיין לטעמי את רכיב המשלוח ביודעין.

27. תוצאת הדברים הינה אם כן, כי הטענות בדבר משלוח הודעת פרסומת שלא לפי הסכמתו של התובע נדחות בזאת.

28. עוד אציין, כי ברת"ק 43995-11-16 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ (פורסם בנבו), עמד בית המשפט המחוזי בת"א, על העיסוק הלא מידתי של בתי המשפט בתביעות המוגשות לפי חוק התקשורת, לאמור:

"ג) בתי המשפט לתביעות קטנות, בתי משפט השלום ואף בתי המשפט המחוזיים ובכלל זה גם בית משפט זה בשבתו כערכאת ערעור על בתי משפט לתביעות קטנות, מקדיש זמן שיפוטי לא מידתי ואף לא סביר לטעמי בכל הקשור לטיפול בתביעות המוגשות לפי חוק התקשורת".

וכן: "ברור, כי בזבז זמן שיפוטי על חשבון צדדים שתביעותיהם הצודקות ממתניות להכרעה שיפוטית, המתעכבת בשל הצורך להשקיע זמן ניכר בתביעות ספאם, אינו בא לשרת את התכליות שבבסיס חוק התקשורת".

הדברים מתאימים ויפים למקרה שבפנינו – התובע הוא זה שנרשם לקורס חינוכי של הנתבעים ביום 13.11.16 (תוך שהוא מסכים לקבל מסרים פרסומיים) וביום 25.11.16 הוא כבר הוסר מאותה הרשימה. אינטראקציה קצרה זו בין הצדדים שנמשכה פחות משבועיים ימים, שהייתה ביוזמתו של התובע והסתיימה לבקשתו, לא הייתה צריכה לייצר את התביעה דנן.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז' נ' לוי ואח'

גם אם הייתה חלילה אי הבנה בין הצדדים (והייתה מתקבלת טענת אי ההסכמה) – והתובע סבר שיקבל הודעות מסוג אחד וקיבל בסופו של יום הודעות מסוג אחר, הרי שהנושא הוסדר לאחר זמן קצר, והדרישה לפיצוי גבוה כל כך, צורמת ולוקה בחסר.

29. בנוסף מלין התובע בכתב התביעה על כך, כי ההודעות לא ציינו את המילה פרסומת, אין בהן את שם המפרסם ודרכי ההתקשרות, ואת זכותו של הנמען לשלוח הודעות סירוב.

אכן בהודעות הללו- לא צוינה המילה פרסומת (הגם שיש וניתן היה לטעון, כי התוכן בחלקו לפחות, משקף את הקורס החינמי לשיווק שאליו נרשם התובע).

אשר לזהות השולח – הרי שזו מופיעה בריש גלי במיילים- נשלחו מאורי לוי ואורי פרוז ושם העסק שלהם.

אשר למתן אפשרות למשלוח הודעות סירוב, הרי שבתחתית הודעות הדוא"ל צוין, כי "תוכל לבטל את הרשמתך או לשנות את הפרטים ליצירת קשר בכל עת".

יחד עם זאת, וגם אם היו מוכחות טענותיו של התובע בעניין זה במלואן, הרי שמעת שלטעמי מהות תביעתו לא הייתה מוצדקת, אין לפסוק לו פיצויים. למעלה מכך – היא הכללת המילה פרסומת, הינה הפרה שאינה ברף הגבוה, וממילא שבית המשפט איננו מחויב לפסוק פיצוי, אלא הוא רשאי לעשות כן אם נמצא, כי יש בפסיקתו משום עידודן של תביעות יעילות. משנדחו מרבית הטענות, ומעת שהובהר לי, כי הנתבעת מנסה להקפיד על הוראות החוק, סברתי שאין מקום לפסוק פיצויים ביחס לרכיב זה.

30. אשר לשמה של הנתבעת 3. אכן ועל כך אין מחלוקת, צוין בדף תנאי השימוש, כי האתר מופעל ע"י חברת **sosimple בע"מ**. דא עקא שאין חברה שכזו, ומי שהפעילה את האתר היא הנתבעת 3, שהינה שותפות ולא חברה. ביחס לסוגיה זו סבורני, כי יש ממש בטרזניית התובע, שכן מי שמפעיל אתר ומציע שירותי שיווק מרחוק, איננו יכול להטעות את הצרכנים באשר לזהות המפעיל.

התובע טוען, כי מדובר בהפרה של הוראות ס' 2 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, אשר לטענתו מקימה לו זכות לפיצויים לפי סעיף 31(א) לחוק הנ"ל, בשל השחתת זמנו בחיפוש אחר פרטי הנתבעים (התובע מפנה לפיצוי מכוח דיני הנזיקין ולא לסעיף הפיצויים לדוגמא).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-49785 רז נ' לוי ואח'

המדובר בהפרה שתוקנה מיידית על ידי הנתבעים לאחר שנעשתה פנייה אליהם, ובנוסף לא מצאתי, כי התובע הוכיח, שנגרם לו נזק כלשהו בעין. לכל היותר ניתן לומר, כי נגרמה לו טרחה מסוימת, העולה כדי עוגמת נפש המזכה את התובע בפיצוי בסך של 500 ₪.

31. סוף דבר- הנתבעים ישלמו ביחד ולחוד לתובע סך של 500 ₪ בתוך 30 יום, שאם לא כן יישא הסכום האמור הפרשי ריבית והצמדה.

32. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

33. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ז, 16 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

רז נבון, שופט